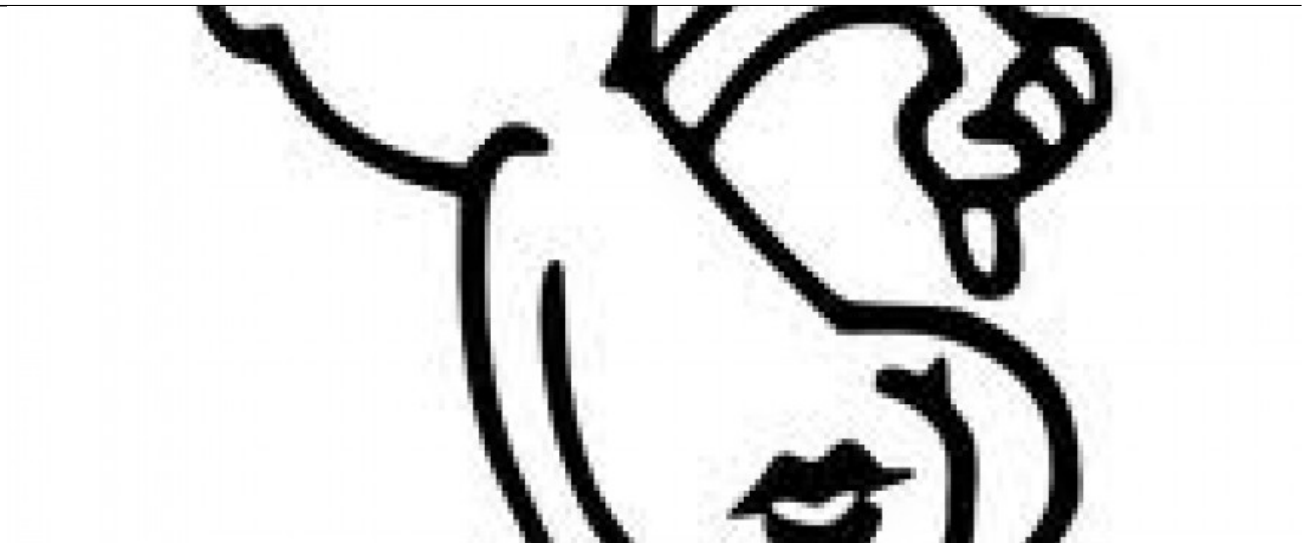

Egy moslékzabáló jegyzetei

2012 március 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Kertész Ákos elhagyta Magyarországot. Nem most. Már régen. Akkor hagyta el végérvényesen, amikor leírta, hogy „a magyar genetikailag alattvaló”. Ezt a fasisztoid, fajelméleten alapuló megnyilvánulását nem nyeltük le. Úgy látszik, mégsem vagyunk „alattvalók”.

Nem kedvelem a fajvéd?ket. Semmilyen mezben. Kertész Ákos most ismét fröcsög a magyarokra. Menedékjogot kért Kanadában, mert állítólag idehaza üldözték, s?t vízbe akarták fojtani egy uszodában. Az ilyesmit bizonyítani illik. Nyilván úszkáltak ott mások is, akik tanúskodnának, ha ez igaz lenne. Hacsak nem azt állítja Kertész Ákos, hogy az uszoda teljes közönsége, a fájós derekú urak, a fogyni vágyó hölgyek, a testüket edz? fiatalok, a pancsoló gyerekek, az úszómester, a fáradhatatlan kabinosn?, az uszoda igazgatója, a büfés, a takarítón? és a jegypénztáros is összeesküdött ellene, hogy ? csak a víz alatt lehelhesse ki magából a magyarság ellen uszító utolsó szavait.

Ez a verzió elég valószín?tlennek t?nik. Csakúgy nehéz elképzelni, mint azt az állítását, miszerint megkergették az utcán. Bár azt mondják, a gy?lölet konzervál, azért Kertész Ákos sem mai gyerek. Nem tudom, hanyadik x-et taposták kocogó, pészmékeres üldöz?i, de ha ? ruganyos futólépésekkel el tudott szaladni el?lük, s nem érték utol, akkor itt olyan nagyon nagy kerget?sdi nem lehetett. De vajon megkérdezte-e önmagától Kertész Ákos, hogy mi el?l menekül? Nem a saját kimondott szavai el?l a „moslékzabáló magyarokról”? Elmehet ? az Antarktiszig vagy az Északi-sarkig, bebújhat az eszkimók jégkunyhójába, petíciót írathat alá a rozmárokkal és a fókákkal Magyarország ellen, a lelkiismerete el?l akkor sem menekülhet el.

Mindennel, amit mond, ír, nyilatkozik, erkölcsileg egyre mélyebbre ássa magát. Sokat gondolkodtam rajta, vajon miért vagyunk mi moslékzabálók a szemében. Mert eszünk disznóhúst is? De hát nem a disznó eledelét, hanem az oldalszalonnáját fogyasztjuk. És ekkor jutott eszembe a Biblia egyik leghíresebb példázata, mely még Rembrandtot is megihlette. Mert ki a moslékzabáló? Hát a tékozló fiú! Egyértelm?, hogy Kertész tudattalanjába ennek a történetnek a nyomán szivárgott be a moslékevés. A kisebbik fiú, aki eltékozolta az apai örökséget, már a moslékot is megenné nyomorúságában. (Hozzáteszem: egy reformátust, ha fennhéjázón a moslékzabáló szóval bélyegezné

meg a szerencsétlen éhez?t, finoman elhajtanának a bibliaóráról.)

Többen vagyunk, akik az ember sorsán és kiszolgáltatottságán megrendülünk, nem pedig gúnyolódunk. Akik részvétet érzünk a tékozló fiú iránt. Hiszen talán éppen akkor dönti el, hogy visszamegy atyjához bocsánatát kérni, amikor a mardosó éhség miatt a moslékosvályú fölé hajolna. Ennyit a moslékzabálásról, nem keresztény vagy zsidó, hanem emberséges vagy embertelen szemszögb?l.

Kertész Ákos újabban azokat a zsidó honfitársait is megbélyegzi, akik úgymond „asszimilálódtak”. Ezt a szót a XX. század elején a zsidó emancipálódásra, alapvet?en pozitív fogalomként használták. Kertész visszament a XIX. századba? Szerinte Szerb Antal csak asszimilálódott, mikor megírta a magyar irodalom történetét? A magyar kórházban gyógyító, magyar iskolában tanító zsidó származású ember neki talán nem magyar? Még szerencse, hogy legtöbbjüknek eszébe sem jut, hogy ?k aszszimilálódnak, hiszen itt születtek, magyarul beszélnek, magyar barátaik vannak, vagyis magyar zsidónak vagy zsidó magyarnak vallják magukat, gy?lölködés nélkül.

Kertész Ákos szemlélete torz, és mérgezi a magyar–zsidó együttélést. Magyarokat és újabban magyarságukat vállaló zsidó honfitársait is gy?löl? szavai visszahullanak rá. S ? valójában az általa földobott kövek visszaesése okozta sebek el?l menekül. Hiába megy Kanadába. A lelkiismeret el?l nem lehet emigrálni.

Körmendy Zsuzsanna - mno.hu

Ajánló